

## **Wspomnienie Świętej Pamięci Pana Profesora Kazimierza Czaplńskiego !**

Pan Profesor dr hab. inż. Kazimierz Czaplński urodził się 16 kwietnia 1926 roku w Puławach (woj. Lubelskie) w rodzinie ziemiańskiej. Do osiągnięcia 99 roku życia zabrakło mu niecałe 3 miesiące. Ostatnie 5 lat życia spędził praktycznie w łóżku, będąc sparaliżowanym w dolnej części ciała, ale przez cały ten czas zachowując pełną świadomość, wykazując się przy tym niezwykłą pamięcią z przebiegu całego swojego życia.

Dowodem na to może być fakt napisania i wydania (w 2011-tym oraz 2012 roku) dwóch książek pod tytułem „Skrawki życiorysu” – obejmujących lata: 1926 ÷ 1945 oraz 1946 ÷ 1952 swojego życia oraz najbliższej rodziny.

O ile pierwsza część wspomnień opisuje Jego życie w latach: 1926 ÷ 1945 i dotyczy lat przeżytych w okresie przedwojennym, gdy w zasadzie dorastał jako młodzieniec, a także trudnych lat wojennych, w których pod koniec wojny został bezmyślnie postrzelony przez sowieckiego żołnierza – to druga książka opisująca nie mniej bolesne przeżycia Pana Profesora i Jego patriotycznie nastawionej Rodziny w latach: 1946 ÷ 1952 pozwala nam zauważyć podobnie trudny okres życia Świętej Pamięci Pana Profesora. Z kulą, która utkwiała w udzie nogi „nie rozstał się” już do końca życia. Obie krótko przedstawione tu książki zostały wydane we Wrocławiu przez Wydawnictwo „Lamis”.

Jak już wspomniałem – zarówno Pan Profesor jak i Jego Rodzina oraz nieodżałowana przezeń Małżonka Pani Wanda, która opuściła go w 2017 roku, przeżywszy 89 lat – należeli do Polaków o bardzo mocno akcentujących swój patriotyzm – za co ponosili zarówno podczas okupacji wojennej, a także w latach 1946 ÷ 1952 różne konsekwencje polityczne. Właśnie – II-ga część książkowa opisująca ten okres została przez Świętej Pamięci Pana Profesora poświęcona opisowi tych tak bolesnych dla Niego i Jego Rodziny czasów powojennych.

Już po Wielkiej Wojnie, w czasach której Pan Profesor pozbawiony był możliwości dalszego kształcenia się – w latach: 1946 ÷ odbył studia magisterskie na Wydziale Inżynierii Lądowej i Wodnej Politechniki Gdańskiej. Po ich ukończeniu został skierowany do pracy we Wrocławiu, w którym to mieście spędził niemal całe swoje życie aż do śmierci. Po początkowym okresie pracy zawodowej w przemyśle budowlanym związanym ściśle z odbudową zniszczeń powojennych Wrocławia – rozpoczął pracę naukową w Politechnice Wrocławskiej na Wydziale Budownictwa Lądowego, doktoryzując się oraz uzyskując habilitację otrzymał tytuł Profesora Zwyczajnego. W latach 90-tych XX wieku pełnił funkcję dziekana w/w wydziału.